

Witte Donderdag 2019

Er zijn in de loop der tijden heel wat testamenten met spanning geopend. Wat zal er in staan? Wat zouden we krijgen? Wie zou er bedacht worden? Eenmaal geopend en voorgelezen hebben testamenten dikwijls heel wat vreugde en misschien nog vaker teleurstelling en ruzie teweeggebracht. Maar er is één testament dat alle andere overtreft. Het is 2000 jaar oud maar nog altijd nieuw. U zult begrijpen dat de vorm een product is van mijzelf, de inhoud echter niet.

“Testament van Jezus van Nazareth die de Christus wordt genoemd, Zoon van God, Zoon van Maria, op de avond voor zijn lijden en dood. Wanneer Ik van de aarde zal zijn omhoog geheven, laat Ik aan mijn leerlingen en aan allen die in Mij geloven de volgende drie dingen na:

Ten eerste: Ik geef u mijn eigen Lichaam en Bloed, verborgen onder de gedaanten van brood en wijn. Blijf Mij gedenken en komt regelmatig samen om Mijn dood en verrijzenis te vieren. Zo wil Ik bij u zijn tot aan het einde van de wereld. Ik wil uw vreugde delen in de dagen dat het u goed gaat; en in de dagen dat het u slecht gaat wil Ik u sterken en bemoedigen. En eens hoop Ik u thuis te brengen in het huis van Mijn Vader.

Ten tweede: Ik laat u herders na: bisschoppen, priesters en diakens. Want Ik wil zelf voor u blijven zorgen, u onderrichten en u voorgaan. Daarvoor zal Ik enkelen van mijn leerlingen roepen en toerusten. Zij krijgen de opdracht dienstbaar te zijn, bescheiden en nederig zoals Ik zelf ben geweest. Helpt hen om de taak die Ik hen opdraag goed te vervullen; in goede samenwerking en tot opbouw van Mijn Kerk.

En ten derde, en dat is mijn grote opdracht voor u allen: bemint elkaar zoals Ik u heb liefgehad. Hebt zorg voor elkaar, laat niemand vallen, probeert de mensen met wie ge contact hebt wat gelukkiger te maken. Ik weet dat dit geen gemakkelijke zaak is; daarom dring Ik er ook op aan. Zie naar mijn voorbeeld: hoe Ik de voeten heb gewassen van mijn leerlingen en mijn leven heb gegeven voor alle mensen. Hebt elkander lief: dat is Mijn grootste gebod.

Dit is Mijn testament. Ik wil niet dat er ooit iets aan veranderd wordt. Wie het tracht te onderhouden, hij of zij zal gezegend zijn en mag rekenen op Mijn hulp. Aldus opgemaakt te Jeruzalem op de avond voor Mijn lijden en sterven. Getekend: Jezus Christus.”

Als dit testament al toelichting nodig zou hebben, dan zouden het de volgende bedenking kunnen zijn: namelijk dat in onze tijd juist elk van die drie punten aangevochten wordt.

Want veel mensen vinden dat het brood en de wijn van de Eucharistie toch niet écht Jezus Christus zelf kan zijn. Nee zeggen of denken velen, dat brood en die wijn ‘spreken’ ons van Jezus, ze ‘verwijzen’ naar Hem, ze zijn een ‘teken’ en een heel sterk ‘symbool’; maar dat middeleeuwse, naïeve geloof van Zijn werkelijke aanwezigheid met Zijn Lichaam en Bloed zegt ons niets. En toch is het die werkelijke aanwezigheid die ons knielen en onze aanbidding zin geeft,

en maakt dat de godslamp hier dag en nacht brandt. In de loop der eeuwen zijn mensen vermoord omwille van hun geloof in die werkelijke tegenwoordigheid, want het wezen van het Christendom is ermee gemoeid.

Wat betreft de taak van bisschoppen, priesters en diakens: herleidt het niet tot alleen maar een beroep. Het komt niet alleen of vooral aan op kundigheid of vakkennis. Er is méér aan de hand. In feite zegt Jezus: in hen die Ik de handen heb opgelegd ben Ik zélf op een bijzondere wijze werkzaam. Het gaat meer om een roeping dan om een beroep, meer om een zending dan om een zelf in te vullen bezigheid.

En dan is er tenslotte die opdracht om elkaar lief te hebben. Dat vraagt te allen tijde heel bijzondere aandacht. Het kan niet betekenen dat wij iedereen sympathiek moeten vinden, want dat kan niemand. Het houdt echter wel in dat wij aandacht hebben voor de mens naast ons met interesse en verdraagzaamheid, respect, waardering waar dat kan, bereidheid om te helpen als dat nodig is en uiteindelijk het spontane aanbod om de ander wat gelukkiger te maken. En dat gebod van de liefde betreft iedereen die ik op mijn weg ontmoet, ook als die ander mijn vijand is.

Een zeer oud testament: het kwam tot stand 2000 jaar geleden. Maar het is en blijft nieuw omdat Hij die het ons gaf wel gestorven is, maar tegelijk leeft; en wij uiteindelijk meer van Hem zijn, dan Hij van ons. Op deze vooravond van Zijn lijden en dood dacht ik dat het goed was om hier nog eens bij stil te staan.

Amen.

Johan Goris, pastoor